

vi ogsaa komme heldig over dette Stjær. Skal det i det Hele taget lykkes at bringe denne vigtige Sag til Ende, da maa vi vel ihukomme Opgavens Bigtighed. Vi maa erindre, at det her dreier sig om at forebygge en mulig Sønderlemmelse af vort Fædreland, og at det gjælder Hævdelsen af dets Selvstændighed. De Offre, som skulle bringes, kunne derfor ikke være store nok, og jeg betvivler ingenlunde, at der i Landet vil være tilstrækkelig Offerberedvillighed tilstede. Den Hær, som vi maa skaffe tilveie, for at dette Dødemed kan naas, er ganske sikkert ikke saa lille, naar vi se hen til, at Landets Areal er ubetydeligt, og at Indbyggerantallet ikke er stort; men Landets Beliggenhed, dets Snatur og hele Konfiguration forbre, at vi reise enhver vaabendygtig Mand til dets Frelse i Tilfælde af et voldsomt og med stor Kraft gennemført Angreb. Bor Hær maa derfor — hvilket ogsaa er almindelig anerkjendt — bygges paa den almindelige Værnepligt og paa, at enhver tjenstedygtig Mand uddannes og uddannes tilstrækkelig lange. Det ligger i Sagens Natur, at vor Hær maa være en Kadreshær, men en saadan Hær faar først sin Værdi, naar den har stærke Kadres, det vil sige, naar Antallet af de faste Befalingsmænd er stort. Er dette Tilfældet, vil man let kunne indskyde et større Antal af Menige og værnepligtige Befalingsmænd og desuagtet faae en god Hær. Hærløvsforslaget er lefsaget af en Forsvarsplan. Denne Forsvarsplan synes i det Hele taget at være bleven vel modtagen af Flertallet; idetmindste udtalte Flertallet sig ganske fordelagtigt om samme.

Det har megetlig forundret mig noget desuagtet at se, at hele Udvalget er blevet enigt om, at § 1 skulde udgaa. § 1 handler om Hærens Inddeling; ifølge den skulde Hæren bestaa af: Liniehæren, Forstærkningen, Bornholms Bøbning og Landstormen. Jeg har allerede berørt, at, for at kunne komme til en stor Hær, maa vi benytte alt vaabendygtigt Mandflab; men skulle vi drage Nytte deraf, maa vi ogsaa organisere vor Hær saaledes, at de forskjellige Kræfter kunne anvendes til forskjellige Diemed. Liniehærens Bestemmelse skulde da være at modtage Kampen i aaben Mark, Forstærkningens Bestemmelse skulde derimod være at deltage i Kampen i faste Stillinger, at deltage i Rytbevogtning o. s. v. Disso to Dele af Hæren behøve ikke den samme Organisa-

tion; den første Del trænger til stærke Kadres, til et talrigt fast Befalingspersonale; den anden Del derimod kunde nytes med svagere Kadres, i den kunde fortrinsvis de værnepligtige Befalingsmænd finde deres Plads. En Sammenblanding af disse to Dele, som har forskjellig Bestemmelse, kan jeg derfor paa ingen Maade erkjende for hensigtsvarende, de have aldeles Intet med hinanden at bestille, og denne Sammenblanding kan efter min Formening hverken forsvares fra det økonomiske eller fra det administrative og almindst fra det taktiske Standpunkt. Jeg maa derfor lægge stor Vægt paa at holde disse Dele fra hinanden. Helbigvis vil det økonomiske Standpunkt her ikke komme i Betragtning; thi hvad denne Afskillelse vil koste Mere, er aldeles forsvindende. Men de Ulemper, som kunne opstaa ved en Sammenblanding, kunne blive meget store. At man ikke har villet gaa ind paa en Landstorm, kan jeg ikke billige; men jeg kan selvfølgelig ikke have Noget imod, at man søger Erstatning under en anden Form, f. Ex. under Navn af Forstærkningens andet Ophud. — Hvad § 2 angaar, er der af hele Udvalget stillet det Forslag, at Forpleiningskorpsets Organisation indtil Videre skal udsættes. Jeg kan dertil kun sige, at jeg maa finde mig deri, saafremt det skal finde almindelig Tilslutning. Endvidere skulde Sundhedskorpset deles i et Lægekorps og Sundhedstropper. En saadan Deling strider imod, hvad der finder Sted i de bedst organiserede Hære, og der, hvor man nu paany vil organisere sit Lægekorps, stilles Sundhedstropperne under dette. Der er ikke anført nogen nærmere Grund, hvorfor man vil udskille Sundhedstropperne, og jeg kan derfor ikke forsøge nogen Gjendrivelse. Saa meget er vist, at den nuværende Ordning, ifølge hvilken Sundhedstropperne i administrativ Henseende staa under Lægekorps og Forpleiningskorpset i Forænder, er mindre heldig. Det er naturligt at stille Sundhedstropperne under Lægekorps, thi kun Lægepersonalet har med Mandskabets Uddannelse at bestille. — Vi komme dernæst til Endringsforslagene til § 3; den handler om Fodfolkets Sammensætning. Dertil er der af to Mindretal stillet et Forslag om, at Fodfolkets Linie kun skal bestaa af 20 Batailloner. Naar en Operationshær skal have den fornødne Styrke, vil 20 Batailloner langstaa være tilstrækkeligt, jeg kan derfor paa ingen Maade gaa ind paa et saa ringe Antal af Fodfolksafbe-